

AKTUALNOSTI IZ ŠKOLSKE 2011./2012. GODINE

Posjet Grazu

Srijeda, 19 Listopad 2011 18:26

U subotu 16. listopada 2011. u jedan sat u noći, učenici naše škole (neki sadašnji, neki bivši) krenuli su s profesoricama Snježanom Simić i Marijom Jelkić put Graza. Cijeli ovaj put bio je moguć zbog suradnje s Austrijsko-hrvatskim društvom podružnice Valpovo koji vodi profesorica Simić.

Noćna vožnja autobusom bila je ugodna koliko je mogla biti. Ranim jutrom došli smo u već dobro nam poznato odmorište Rosenberger gdje smo se razbudili, doručkovali. Neki od nas kupili su i cafe melange, ne zbog njena prestižna okusa, već zbog šalice koja se dobije uz svaku kupnju te kave.

Nastavili smo put prema Grazu i u 9 sati tamo smo se susreli s počasnim konzulom Republike Hrvatske u Grazu, gospodinom Nikolausom Hermannom. Gospodin Hermann nam je pokazao grad, proveo nas gradskim parkom, pokazao nam glavni trg i ulice oko njega, opernu kuću, jednu od gradskih crkava (Domkirsche) koja nas se dojmila svojom gotičkom arhitekturom, baroknim zlatnim ukrasima i velikim orguljama. Poznanstvo s gospodinom Hermannom omogućilo nam je ulazak i u zgradu štajerskog pokrajinskog parlamenta i u renesansno dvorište iste zgrade.

Nakon toga odlučili smo posjetiti i vidikovac na brdu Schlossberg. Tu smo uživali u pogledu na osunčani Graz. Na brdu se nalazi i tradicionalni simbol grada, srednjovjekovni toranj sa satom. Stepenicama smo se spustili natrag u gradsku vrevu. Prešli smo rijeku Muru preko jednog od njezinih mostova kako bismo došli do našeg idućeg odredišta – Kunsthaus.

Kunsthaus je moderna zgrada, galerija. Arhitekti Peter Cook i Colin Fournier zamislili su zgradu kao plavi svemirski brod koji još uvijek lebdi iznad zemlje, a s njom je povezan samo svojim pokretnim stepenicama. Kada se svemirski brod prizemljio ljudi su htjeli vidjeti što je unutra, pa su ga probušili iglama na više mjesta. Svi nastali otvori usmjereni su prema znamenitostima u gradu. Jedna „igla“ kojom je probušena struktura, pretvorena je u vidikovac. Trenutno su u Kunsthausu bile predstavljene dvije izložbe.

Autor prve izložbe koju smo posjetili je kineski arhitekt, umjetnik i aktivist Ai Weiwei. Poznat je po svojim fotografijama koje provociraju kineski režim, njihove vlasti. Ai Weiwei želi pokazati stanje u Kini, njihovu i svoju stvarnost. Ove godine bio je i u zatvoru zbog svoje umjetnosti. Mi smo na izložbi pogledali njegove fotografije i saznali smo da je poznati stadion Olimpijskih igara 2010. godine u obliku ptičjeg gnijezda u Pekingu njegovo djelo. Stekao je svjetsku slavu, a po listi ArtReviewa proglašen je najutjecajnijom osobom na području likovne umjetnosti u svijetu.

Na idućem nas je katu dočekala izložba Antje Majewski. Naziv izložbe je Gimel – svijet - kako objekte dovodimo do govora. Na izložbi umjetnica predstavlja sedam objekata koje želi ponovno promisliti pomoću jedne vrlo osobne i nadrealne zbirke. Sve to povezuje s

alkemijom i čarolijom. Ti su predmeti: vječna naranča, školjka, meteorit, bijeli kamen, okrugla drvena kutija s crnom loptom, čajnik i Budina ruka.

Nakon izložbe, oprostili smo se Kunsthausom, ponovno smo prešli Muru, ali na nešto neobičniji način. Na Muri je 2003. godine napravljen umjetni otok. Djelo je arhitekta Vita Acconsija. S obje strane povezan je vrlo niskim mostovima, a u središnjem se dijelu čak nalaze kafić i amfiteatar. Uslijedila su dva slobodna sata za vrijeme kojih smo stigli i jesti i kupovati. Većina nas se zadržala na glavnom trgu. Kupili smo austrijske i gradske suvenire, mozart kugle...

U 18 smo sati krenuli kući, prepuni dojmova, umorni i s najavljenim novim posjetom Grazu iduće godine. Sada se i svi možemo u potpunosti složiti s rečenicom profesorice Jelkić, da Graz stvarno je grad po mjeri čovjeka.

Lucija Klobučar i Lea Kozina, 4.b OG

Posjet 3.aOG vrtiću "Maza"

Ponedjeljak, 17 Listopad 2011 21:16

Povodom *Dječjeg tjedna*, zajedno sa razrednicom **Marijom Jelkić**, posjetili smo (**3.aOG**) *Dječji vrtić „Maza“ u Valpovu*. U razigranom okruženju grupe Potočnice dočekale su nas teta Jelka i teta Tanja.

Trogodišnjaci i petogodišnjaci, kao i mi, bili su oduševljeni susretom. Igrali smo se, pjevali, podučavali jedni druge, recitirali, zabavljali se, a neki su čak pronašli i nove male prijatelje. Nakon što smo darivali jedni druge simboličnim poklonima pozdravili smo se s Potočnicama i posjetili malo stariju grupu Zvezdice. Oni su također bili iznenađeni i sretni. Svi smo se puni dojmova vratili u školu.

Nadamo se da ćemo i ubuduće biti u mogućnosti realizirati ovako lijepe i zabavne projekte.

Iva Pandurić, 3.aOG

Učenci 1.c posjetili Muzej Valpovštine

Dana 08. lipnja, učenici 1.c razreda opće gimnazije i profesorice Jelkić i Simić, posjetili su Muzej Valpovštine u sklopu nastave likovne umjetnosti.

Kompleks valpovačkog dvorca, u kojemu se nalaze barokno-klasicistička pročelna palača, bočna dvorišna krila, veliko unutrašnje dvorište, dvorska kapela i srednjovjekovna cilindrična kula, zapravo je stara srednjovjekovna utvrda koja je u prvoj polovici 18. stoljeća pregrađena u barokni dvorac. Tadašnji su vlasnici valpovačkog vlastelinstva bili baruni

Prandau, a od kraja 19. stoljeća do 1945. godine naslijedili su ih baruni Normann.

Muzej Valpovštine od svog je osnutka 1956. godine smješten u valpovačkom dvorcu. U depoima muzeja pohranjeni su različiti predmeti: od posuđa i drugih uporabnih predmeta iz vremena valpovačkih baruna i grofova do starih knjiga-poput svezaka prvog cjelovito tiskanog hrvatskog prijevoda Biblije, koju je preveo franjevac Matija Petar Katančić.

Šetnja slikovitim unutrašnjim dvorištem valpovačke utvrde i dvorca, autentičnim i gotovo netaknutim srednjovjekovnim interijerom njegove kule, uspinjanje do vidikovca na njezinu vrhu, razgledavanje dvorske kapele uz zvuke povijesnih orgulja samo su dio onoga što se može doživjeti u muzeju. Tu su i brojne zanimljive legende i priče vezane uz povijest tvrđave, dvorca i Valpova. Najpoznatije su legenda o valpovačkoj bijeloj gospi, bajka o čarobnom prstenu i priča o kamenom zmaju u kuli. Muzej Valpovštine privlači sve više posjetitelja jer su tvrđava i dvorac te prirodna, sakralna i tradicijska baština Valpovštine još nepoznati te ih tek treba otkriti.

Manuela Puškadija i Marta Skelac, 1.c OG

Članak o rezonanciji

Četvrtak, 10 Svibanj 2012 00:00

U sklopu nastavnog procesa, profesorica Sanja Orlić napisala je post na svome blogu Otkrivanje istine o temi rezonancije.

Sadržaj kojim je pogodila tematiku rezonancije oduševio je brojne posjetitelje, ali i stručnjake u tome području.

Cijeli post, koji je prethodno objavljen na njenom blogu, objavljen je također u poznatom časopisu o hagioterapiji Hagio.hr.

Članak objavljen u časopisu možete pročitati [ovdje](#).

Međužupanijski stručni skup elektrotehničara

U prostorijama naše škole će se održati 12. svibnja 2012. (subota) s početkom u 9 sati održati stručni skup međužupanijskog stručnog vijeća elektrotehnike.

Profesorima elektrotehnike Osječko-baranjske i Vukovarsko-srijemske Županije predavanja će održati domaćini : voditeljica nastave S.Kalpić, pedagoginja Z.Lončarić i I.Cveniće.

Radna akcija 1.EL

Učenici 1.razreda elektrotehničara zasadili su zajedno sa svojim razrednikom prof Ivanom Cveniće generacijsko drvo !

Zahvaljujući donaciji rasadnika " Fuderer ", zasađena je sadnica lipe.

Prema dogovoru samih učenika, voditi će brigu o svojoj lipi naredne 4 godine, a nakon toga ona će ih podsjećati na srednjoškolske dane kada god se budu susretali na obljetnicama mature.

Ivan Cveniće, prof

Duhovna obnova

Pod vodstvom naših vjeroučiteljica Marije i Ilirke, u subotu 10.3.2012. krenule smo na duhovnu obnovu u samostan sestara sv. Marije Propete u Osijeku. Većini cura je ovo drugi ili treći odlazak ondje. To je dokaz koliko nam je lijepo tamo. Dočekale su nas, nama sad već dobro poznate časne sestre. Pripremile su nam doručak, na koji smo svesrdno navalile, kao i svaki puta. Nakon doručka pridružio nam se velečasni Željko Šimiće. On je mladi svećenik kojeg smo upoznale zadnji puta. Otvorio je temu „Tko je Bog za nas?“ nakon kraćeg predavanja, dobili smo pitanja i podijelio nas je u dvije skupine kako bih same promislile o toj temi i zapisale svoja promišljanja. Kada je prošlo jednosatno razmišljanje opet smo se svi okupili i na plenumu iznijele ono što smo zapisale. Tema nam se jako svidjela, jer i sami vidimo da Bogu ne dajemo puno mjesta u našem životu, osobito mi mladi. Ovo je bila odlična prilika da otvoreno popričamo o tome i iznesemo svoje stavove kao i načine kako promijeniti to. Prije mise smo se družili na igralištu jer je bilo prekrasno sunčano vrijeme. Željno iščekivani ručak, s kojim nas sestra Martina svaki puta obori s nogu, je uslijedio nakon mise. Izenadila nas je i profesorica Marija svojim finim čokoladnim kolačima. A nakon što smo se najele, obnovljene duhom i tijelom krenuli smo doma pune pozitivnih dojmova i želje da se vratimo što prije, idući puta možda i uz kojeg dečka!

Sara Kuček

Cenacolo, Ilok i Vukovar - posjet

Cenacolo.

Zajednica Cenacolo je zajednica kršćanskog karaktera te okuplja sve ljude suočene s golemim problemom – ovisnošću. Osnovala ju je časna sestra Elvira u okolici Torina, a slučajno ili ne, posjetili smo ju upravo u

vremenu kada zajednica obilježava 10. godišnjicu od osnutka (zajednica u Šarengradu osnovana je u ožujku 1992. godine). Njeni pripadnici žive u kućama diljem Hrvatske, kojih je ukupno osam, a mi smo jednu takvu posjetili upravo u Šarengradu.

Smješteni u prostoru za molitvu i posjetitelje, s pozornošću smo poslušali svjedočanstva triju mladića koji su se veliki dio svoje mladosti, kako oni to ponekad u šali ističu, „zabavljali na pogrešan način“, odnosno konzumirali drogu. U trenutku kada su postali svjesni situacije u kojoj se nalaze, svih svojih financijskih dugova, gotovo neznatnog

kruga prijatelja, a prije svega osjećaja vlastite praznine, uz podršku svoje obitelji obratili su se ljudima iz zajednice i nakon nekog vremena krenuli putem odvikavanja. I sami ističu da su u zajednici započeli novi život gdje su svakodnevnom molitvom i razgovorom ustrajni u nastojanju da porade na sebi kao osobi i pripreme se za izlazak iz zajednice. Boravak u zajednici traje od tri do pet godina, a svaki se njen pripadnik vraća u "stvarni svijet" tek nakon što sam procijeni da je za to spreman i da će se moći oduprijeti kušnji zvanom

droga. Također, zemlju i cijeli prostor oko kuće kojim raspolažu iskoristili su za uzgoj povrća i domaćih životinja. Važno je napomenuti da ti mladići ne žive na teret države, već isključivo od donacija ljudi i prodaje predmeta koje sami izrađuju. Za donaciju su se pobrinule i naše profesorice, ravnatelj i svi mi učenici, a prikupljenim novcem kupila se hrana i ostale kućne potrepštine. Nastavili smo put prema Iloku gdje smo najprije posjetili crkvu sv. Ivana Kapistrana, izgrađenu u gotičkom stilu davne 1349. godine, gdje nam je povijest crkve i zanimljivosti vezane uz župu i iločki kraj ispričao tamošnji župnik fra Oktavijan Nekić koji je naglasio važnost ovoga sveca u obrani ovoga grada od turskih navala.

Potom smo posjetili i *Muzej grada Iloka* koji se nalazi u sklopu dvorca Odescalchi. Moderan prostor muzeja, bogat postav prepun originala i izvrsno vodstvo *gđe Ružice Černi* uspjeli su nam dočarati povijest grada Iloka i upotpuniti naše viđenje istočnog dijela Hrvatske.

„Dvorac Odescalchi prezentiran je kao arhitektonska kulturna baština u svojoj vanjštini i unutrašnjosti u skladu s rezultatima arheoloških i restauratorskih istraživanja.“, kako stoji u katalogu Muzeja grada Iloka.

Slobodno vrijeme odlučili smo provesti u *Vukovaru, Gradu heroju*, a u 18 sati smo krenuli kući, dakako prepuni dojmova i zadovoljni posjetom zajednici mladih ljudi kojima je borba protiv svog najvećeg problema zasigurno lakša uz naš doprinos.

Filip Babić, 3. b OG

Započeo REHAB ART FESTIVAL

Prve aktivnosti šestomjesečnog projekta REHAB - ART FESTIVALA održane su u subotu 25.2. u Valpovu. Kako je bilo, pogledajte na slikama i slijedeći puta sudjelujte i vi.

„DA SE NE ZABORAVI“

**-osvrt na obilazak mjesta stradanja vukovarske tragedije-
2.12.2011.**

Iako je Domovinski rat već godinama iza nas, a velika većina materijalnih dobara razorenih u ratu obnovljena ili ponovno izgrađena, postoje brojne rane koje ne mogu tek tako zacijeliti. Tu su poglavito oni koji su izgubili svoje bližnje u ratu ili i sami bili zarobljenici u srpskim logorima. Oni će do smrti morati nositi te ožiljke na duši. Upravo zbog njih i onih koji su svoje živote položili za domovinu, važno je da se ratna stradanja ne zaborave, a to je ujedno i razlog zbog kojeg toliki broj Hrvata svake godine pohodi Vukovar. Učenici i nastavnici Srednje škole Valpovo svake godine zdušno podržavaju tu akciju pa smo se i ove godine odazvali u velikom broju.

Odmah po dolasku u Vukovar, posjetili smo **bolnicu** koja je u ratnim danima predstavljala jedino donekle sigurno utočište u gradu i gdje su svi ljudi, bez obzira na vjeru i nacionalnost,

mogli očekivati humanost i pomoć. Prisjetili smo se tijekom opsade i uvjerali se da je bolničko osoblje zaista moralo ulagati nadljudske napore kako bi pružilo adekvatnu medicinsku pomoć ranjenicima, koji su tada neprestano pristizali.

Zatim smo posjetili **braniteljski Centar na Trpinskoj cesti**, tj. na tzv. groblju tenkova gdje smo imali priliku vidjeti osobne predmete vukovarskih branitelja te improvizirano oružje kojim su se bili primorani koristiti u nedostatku pravog vojnog naoružanja. Upravo taj nesrazmjer u oružju, ali i megalomanske izjave srpskog državnog, vjerskog i intelektualnog vrha koje su prikazivane na zidu su me se osobno najviše dojmile. Kasnije smo se i slikali kraj tenka koji je izložen ispred centra.

Poslije toga smo primljeni u vukovarsku **Crkvu sv. Filipa i Jakova**. Župnik nam je ukratko ispričao koliku je važnost župa imala u prijašnjim stoljećima, no posebno nas je zaprepastila priča o srpskim vojnicima koji su na oltar već razrušene crkve stavili ljudsku lubanju s cigaretom u ustima.

Nakon posjeta crkvi, pomolili smo se pred zračnim križem na **Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata** te se onda na **Ovčari**, poprištu jednog od najtežih agresorskih zločina, prisjetili svih branitelja i civila koji su ondje hladnokrvno smaknuti i bačeni u masovnu grobnicu.

Na kraju puta, netom prije povratka, mogli smo vidjeti grad pod svjetlom božićnih lampica. Izgledao je gotovo kao da rata nikada nije ni bilo. To je u neku ruku i dobro, grad se oporavlja, život teče dalje... No to ipak ne znači da se stradanja i žrtve sada mogu zaboraviti. Vukovar nikad ne smije izbljedjeti iz naše svijesti, već se treba očuvati kao pozitivan primjer nade, koju su Vukovarci u svakom slučaju osigurali Hrvatskoj u tim teškim, ratnim i ,naizgled, beznadežnim vremenima.

Matej Erceg, 3.a OG

3.a OG sudjelovao na 5.Festivalu bundeva

Udruga djece i mladih s poteškoćama u razvoju Zvono, u suradnji s Turističkom zajednicom grada Belišća, u subotu (08.10.2011.) je organizirala 5. Festival bundeva.

To je sada već tradicionalna i vrlo poznata manifestacija na kojoj se okupljaju različite zadruge, obiteljska poljoprivredna gospodarstva, udruge, kreativci i ostali koji žele prezentirati proizvode od bundeve.

Na festivalu se iz godine u godinu može vidjeti sve više različitih sadržaja. Osim ponude različitih proizvoda na štandovima, tijekom cijelog prijepodneva u središtu grada su organizirane i druge aktivnosti. Na ljetnoj pozornici nastupili su članovi Zvona, koji inače pohađaju glazbenu radionicu u udruzi. Osim njih, na pozornici je nastupila i dječja grupa Kulturno umjetničkog društva „A.E. Mirosljub“ Veliškovci, a kasnije su posjetitelji mogli poslušati i nastup mladog rock benda Eternal“. Najmlađi posjetitelji 5. Festivala bundeva mogli su uživati u „Jesenkinjoj kući“, pogledati predstavu volontera Zvona „Ježeva kućica“, sudjelovati u predstavljanju slikovnice „Pustolovine Bundevice Šarenkice“ itd. Doista se mnogo toga vidjelo na ovogodišnjem festivalu.

Moram se naravno pohvaliti kako je i moj razred (3.a OG) odlučio sudjelovati na ovogodišnjem festivalu. Ideja je došla dosta kasno pa se nismo stigli najbolje pripremiti, ali svakako smo htjeli napraviti dobro djelo i pomoći udruzi. Na našem su se štandu našli odlični kolači koji su u rekordnom vremenu prodani i komentari su bili odlični. Odlučili smo i dalje sudjelovati na sličnim festivalima.

Antonija Potočki 3.a OG

Maturanti Srednje škole Valpovo u posjetu Zagrebu

U petak, 28. listopada 2011., učenici četvrtih razreda opće gimnazije Srednje škole Valpovo, predvođeni prof. Marijanom Šukara, prof. Marijom Jelkić i prof. Dejanom Pisačićem, posjetili su Zagreb. Usprkos hladnom i oblačnom vremenu, maturanti su uspjeli vidjeti izuzetno kvalitetne i zanimljive sadržaje. Izlet je bio zamišljen kao oblik terenske nastave iz predmeta povijesti, politike i gospodarstva te likovne umjetnosti.

Posjetili smo impozantnu zgradu **Nacionalne i sveučilišne knjižnice** te se upoznali s njenim prostorom, kojega će, nadamo se, brojni od nas nagodinu koristiti. Pet katova krcatih bogatom literaturom najbolji su pomagač svakome novome studentu koji je izabrao studirati u glavnome gradu.

Nakon toga zaputili smo se prema **Hrvatskome saboru**, gdje je upravo bila u tijeku završna sjednica ovoga saziva. Ne želeći ometati naše vrijedne zastupnike, u pokrajnjoj smo se dvorani upoznali sa zaista bogatom poviješću ove visoke institucije. Poslijepodnevno smo slobodno vrijeme kratili razgledavajući metropolu, kupujući aktualne odjevne predmete ili odmarajući se u nekoj od slikovitih gornjogradskih pivnica.

Tada je na red došao središnji događaj našega izleta, izložba **Strast i bunt- ekspresionizam u Hrvatskoj**, postavljena u **Galeriji Klovićevi dvori**. Umjetnost rođena iz kaosa na svakoga je od nas ostavila snažan dojam, posebno djela umjetnika iz grupe Četvorice (Gecan, Trepše, Uzelac, Varlaj). Važno je i potrebno naglasiti kako hrvatski slikari ekspresionisti djeluju istodobno s onima u Njemačkoj, zemlji u kojoj je ekspresionizam nastao, u prvim desetljećima dvadesetoga stoljeća.

Na kraju ovoga uspješnoga i umjetnošću bogatog petka nazočili smo predstavi Elvisa Bošnjaka **Nosi nas rijeka**, uprizorenoj u dvorani **Gradskog dramskog kazališta Gavella**. Predstavu, koju je režirao poznati redatelj Krešimir Dolenčić, odgledali smo sa zanimanjem za nesretne životne priče malih, nama razmišljanjima bliskih ljudi jednoga maloga mjesta kraj rijeke u Dalmatinskoj zagori. Ritam drame vjerno slijedi onaj života na selu: dva su čina ljetna, dva zimska, a između njih dogodilo se sve ono što se na selu, a i u životu događa: smrt, vjenčanje, pretvaranje mošta u vino i svinjskoga buta u pršut. Životni je ciklus zatvorio svoj put; rijeka se vratila u svoje korito. Renomirana glumačka imena, predvođena svima dobro

poznatima Amarom Bukvićem, Anjom Šovagović Despot, Darkom Milasom i Zoranom Gogićem, sve su nas dovela do logičnoga zaključka kako je ovaj izlet bio pun pogodak.

Zadovoljni, uz pjesmu i sjajno raspoloženje, kućama smo se vratili u sitnim jutarnjim satima.

Andrija Jelkić 4.a OG

Intervju s učenicom gošćom naše škole na temu projekta "Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode"

Srednja se škola Valpovo uključila u međunarodni projekt multilateralnog školskog partnerstva pod nazivom „Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode“.

U projektu, osim naše škole, sudjeluje trinaest osnovnih i srednjih škola iz Turske, Rumunjske, Litve, Latvije, Poljske, Slovačke, Mađarske, Njemačke, Velike Britanije, Francuske, Španjolske, Portugala i Grčke. Svaka je od navedenih zemalja domaćin jednoga susreta, na kojemu predstavnici škola predstavljaju radove svojih učenika, te sudjeluju u panel diskusijama.

Učenica naše škole, **Rina Slivar**, zajedno sa profesoricama Jasnom Iličić i Tihanom Weigand, otputovala je u Pariz kao gošća projekta, a evo što je u intervjuu s novinarom naše škole, Antoniom Štefančićem, rekla o svome doživljaju Pariza i njegovim znamenitostima...

Gdje si bila za projekt *Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode*?
Bila sam u Parizu. Sa mnom su bile i dvije profesorice, Jasna Iličić iz hrvatskog jezika i Tihana Weigand iz matematike.

Koji je bio tvoj razlog sudjelovanja? Kako to da si se, za razliku od drugih, ti prijavila?
Projekt mi se svidio jer promovira ekologiju i zaštitu vode i okoliša, zanimljiv je i ima zanimljive teme. To me je privuklo i stoga sam se prijavila sudjelovati.

Kako si doputovala do tamo i kada i gdje ste stigli?
Prvo smo putovale vlakom do Zagreba. Onda smo išle avionom sve do Pariza. Profesorice i ja smo stigle u nedjelju poslijepodne. Dočekao nas je pariški profesor engleskog jezika. Iz zračne smo se luke uputili prema hotelu gdje smo prenoćili.

Kod koga si bila smještena?

Bila sam smještena kod učenice Ariene Kieffer. Ona stanuje na šestom katu zgrade u jednom predgrađu Pariza, poznatom Chatillonu, a pohađa jednu privatnu školu u Clamartu, predgrađu Pariza.

Koji je bio njihov, a koji tvoj prvi dojam?

Za njihov prvi dojam ne bih znala reći. Mene se obitelj dojmila, bili su simpatični i vrlo ljubazni.

O čemu si pričala s njome, jeste li našli zajedničke interese?

Nismo puno razgovarale jer nije bilo vremena. Vidjeli smo se samo ujutro i navečer jer nam je program bio dosta bogat svime i svačime. A i nisu baš dobri poznavatelji engleskoga jezika pa je stoga i bilo teže komunicirati. Nismo pronašli nešto zajedničkih interesa, osim što ona voli čitati knjige kao i ja.

Je li se razvilo kakvo prijateljstvo?

Pa, moglo bi se reći. Dobro smo se slagale i, unatoč težem sporazumijevanju, sklopile smo lijepo prijateljstvo. A i razmijenile smo svoje elektroničke pošte kako bismo mogle ostati i dalje u kontaktu.

Što je s članovima obitelji? Jesi li i tu našla zajedničke teme?

Ona živi sa svojom tri godine mlađom sestrom, 12-ogodišnjakinjom, s kojom sam uspostavila prilično dobar odnos. S njome sam igrala društvene igre i tu smo se dobro zabavljale. Također ima i brata, što nam je bilo zajedničko jer i ja imam brata.

Francuska su jela ustvari fantastična. U njihovoj sam školi kušala Racklette, topljeni sir. A i palačinke su im također izvrsne. U njihovoj je školi bilo izloženo preko 20 vrsta sira.

Kako ste se sporazumijevali?

Pričali smo engleskim jezikom. Od cijele obitelji, otac François je najtečnije govorio engleski jezik.

Koji je bio tvoj raspored? Gdje ste sve bili i što ste radili?

Prvog dana, u nedjelju, šetali smo po gradu do Montmartrea s partnerima/profesorima iz Turske i Charlesom, francuskim profesorom engleskog jezika. Drugog smo dana prijepodne obavili šetnju Parizom do Louvrea te se upoznavali s obitelji kod koje sam bila. Trećega, nazovimo ga školskog dana, francuski su učenici imali predstavu za nas. Nakon predstave je svaka škola prezentirala ono što su učenici napravili u svojim školama kao doprinos sastanku u Parizu. Ručali smo u školi, kasnije posjetili dvorac Versailles i prekrasne vrtove. Večerali smo u školi s roditeljima djece kod koje smo ostajali (Racklette). Četvrtoga smo dana šetali Parizom te obišli Concorde, ručali u restoranu i prošli kanalizacijom. Kasnije smo se vozili Seinom te ponovno večerali u restoranu. Petog smo dana posjetili Montmartre, najviši dio Pariza sa nadmorskom visinom od 127 m, sa kojega se pruža pogled na ostale dijelove grada. Bili smo u restoranu Pancake House, posjetili famozni Eiffelov toranj i večerali u restoranu u latinskoj četvrti Pariza. Šestoga smo dana, u petak rano ujutro stigli na poznati aerodrom Charles de Gaulle te krenuli kući.

Jesi li naučila nešto francuskoga jezika i jesu li oni nešto hrvatskoga?

Naučila sam pokoje nove riječi, a neke poput klasičnih Merci već i otprije znam, ali još uvijek ne znam sklapati rečenice. Kad smo profesorice i ja imale jedno predavanje na hrvatskome s njima, oni nisu ništa razumjeli te su hrvatski jezik procijenili kao vrlo složen jezik – barem su tako rekli.

Što možeš reći o njihovoj hrani i piću? Što se razlikuje od naše hrane i pića?

Francuska su jela ustvari fantastična. U njihovoj sam školi kušala Racklette, topljeni sir. A i palačinke su im također izvrsne. U njihovoj je školi bilo izloženo preko 20 vrsta sira.

Koje si znamenitosti posjetila?

Posjetila sam Versailles, Montmartre i Crkvu Srca Isusova, kanalizaciju, rijeku Seinu, Eiffelov toranj, Notre Dame, Louvre (iako, nažalost, nismo imali vremena ući unutra), Arc de Triumphe te prošetali Champs Elyseesom. Najviše me oduševio Eiffelov toranj i Notre Dame.

Čujem da si napisala pokoji rad koji je objavljen u Zborniku susreta?

Da, ustvari je riječ o zadatku u vezi projekta. Trebalo je napisati pjesmu na temu projekta, i to engleskim jezikom.

Želiš li nešto dodati za kraj?

Uglavnom, Pariz je predivan i Parižani mi se čine kao jako simpatični ljudi. Drago mi je što sam imala tako dobro društvo, mislim na profesorice i učenike, a i ostali su sudionici iz drugih zemalja bili jako dragi i simpatični ljudi. Kada bih morala ocijeniti sveukupno putovanje i provod, ocjena bi zasigurno bila najviša.

Intervju s učenicom domaćinom naše škole na temu projekta "Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode"

Autor *Antonio (novinar)*

Srednja se škola Valpovo uključila u međunarodni projekt multilateralnog školskog partnerstva pod nazivom „Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode“.

U projektu, osim naše škole, sudjeluje trinaest osnovnih i srednjih škola iz Turske, Rumunjske, Litve, Latvije, Poljske, Slovačke, Mađarske, Njemačke, Velike Britanije, Francuske, Španjolske, Portugala i Grčke.

Svaka je od navedenih zemalja domaćin jednoga susreta, na kojemu predstavnici škola predstavljaju radove svojih učenika, te sudjeluju u panel diskusijama.

Jedna je od domaćina učenici, koja je u sklopu projekta posjetila naš grad i našu školu, bila i učenica 2.b razreda gimnazije, **Tea Runje**. Novinar naše škole, Antonio Štefančić, obavio je s

njome intervju, a u nastavku možete pročitati što mu je Tea rekla...

Koga si ugostila za projekt *Okruženi smo vodom, a nigdje ni kapi pitke vode?*

Ugostila sam jednu učenicu iz Mađarske. Ime joj je Alexandra Saliga, ima 17 godina, dolazi iz malog mjesta naziva Szigethalom i pohađa gimnaziju.

Kako je doputovala do nas i kada i gdje je stigla?

Putovala je autobusom sa ostalim učenicima i njihovim profesorima. Stigla je u nedjelju navečer pred Villu Valpovo, a onda je otišla k meni doma.

Koji je bio njezin, a koji tvoj prvi dojam?

Za njezin prvi dojam ne bih znala reći, ali mislim da je bila zadovoljna svime što je uočila, pa i mnome. Moj je prvi dojam bio da je učenica sasvim super, simpatična, pametna i komunikativna.

Što ti je pričala, čime bi se željela baviti u budućnosti, koji su joj interesi?

Pričala mi je da bi, kada odraste, željela biti profesionalni stručnjak vezan uz biologiju i kemiju. Osim toga, trenirala je i odbojku i voli pjevati.

Jeste li pronašli i zajedničke interese?

Jesmo. Trenirala je odbojku, kao i ja, ali je zbog ozljede morala prestati trenirati. Također voli pjevati, kao i ja, i tu smo našli dosta zajedničkih tema za razgovor.

Je li nastalo kakvo međusobno prijateljstvo?

Izgradile smo lijepo prijateljstvo. Pozvala me je da je posjetim i ako se budemo dogovorili, svakako ću ju posjetiti.

Koju vrstu glazbe ona sluša, a koju ti?

Ona sluša grupe poput RHCP, Deep Purple i izvođače poput Adele i Bon Jovija. Tu smo pronašli zajedničke interese, makar ja ne slušam baš sve te glazbenike.

A što je s kućnim ljubimcima?

Alexandra ima dvije papige. Za druge mi ljubimce nije govorila.

Što je s članovima obitelji, jeste li i tu našli zajedničke teme?

Rekla mi je da živi sa dvije mlađe sestre, koje su, što mi je bilo zanimljivo, blizanke. Pošto ja imam sestru, onda smo i tu našli teme za razgovor.

Kako ste se sporazumijevali?

Pričali smo engleskim jezikom. Tijekom cijelog su obilaska i učenici i profesori razgovarali engleskim jezikom.

Koji je njihov raspored bio? Gdje su sve bili i što su radili?

Znači, u nedjelju navečer su stigli. Profesori partneri iz Europe su bili smješteni u Villi Valpovo, a učenici kod obitelji domaćina.

Već u ponedjeljak ujutro su bili na priredbi u Gradsko-školsko športskoj dvorani Valpovo, a poslijepodne su obišli naš grad. Kasnije je u Villi Valpovu bila radionica, a navečer zajedničko druženje svim sudionika projekta.

U utorak ujutro su posjetili kombinat Belišće te se uputili prema Zagrebu i Plitvicama. Vratili su se tek u srijedu navečer.

U četvrtak su rano ujutro išli posjetiti Kopački rit, Tikveš, Osijek i Bizovac. Vratili su se navečer. Tog je dana bio Alexandrin rođendan pa smo ga, uz pripremljenu tortu, i proslavili. U petak ujutro su otišli.

Jesi li naučila nešto mađarskoga jezika od nje?

Jesam. Naučila sam reći *Jó napot kivanok*, što u našem jeziku znači *Dobar dan*.

Raduješ li se novom susretu?

Naravno.

Želiš li nešto dodati za kraj?

Uglavnom, to bi bilo sve.

Europa u Srednjoj školi Valpovo

Srednja je škola Valpovo bila domaćin sedmoga sastanka projekta „*We are surrounded by water, but there is no drop to drink*“, kojega je odobrila Agencija za mobilnost i programe EU kao dio Comenius programa za cjeloživotno učenje.

Posjetilo nas je 29 djelatnika i 16 učenika osnovnih i srednjih škola iz deset (od ukupno trinaest) zemalja partnera, i to iz Francuske, Grčke, Latvije, Litve, Mađarske, Poljske, Portugala, Rumunjske, Slovačke i Velike Britanije.

Partneri su stigli u nedjelju, 18. rujna, a otišli u petak, 23. rujna.

U **ponedjeljak, 19. rujna**, partnerima je priređen svečani doček ispred Srednje škole Valpovo, nakon čega im je pripremljena priredba u sportskoj dvorani, na kojoj su nastupili školski zbor i plesna grupa Srednje škole Valpovo, mažoretkinje te plesači KUD-a „Valpovo 1905.“. Djelatnici su Srednje škole Valpovo za goste pripremili ručak u prostorijama škole, a nakon ručka gosti su u konferencijskoj dvorani hotela pokazali učeničke radove, koje su učenici bili pripremili prije sastanka u Hrvatskoj. Učenički je zadatak bio pokazati kreativnost u obliku video uradaka, crteža i slika te su još jednom pokazali kako je Europa puna mladih umjetnika. Nakon večere u hotelu, goste su svirkom zabavljali učenici i profesori Srednje škole Valpovo, te su ples i pjesma potrajali do kasnih večernjih sati.

U **utorak, 20. rujna**, naši su gosti posjetili Belišće d.d. gdje im je objašnjeno kako se Drava pretvara u pitku vodu, a nakon toga smo goste odveli u Zagreb, gdje su ručali i razgledavali uži dio grada. Na Plitvice smo stigli u kasnim večernjim satima. Nakon obilaska Plitvičkih

jezera i ručka **u srijedu, 21. rujna**, posjetili smo s gostima Rastoke te smo se u hotel u Valpovu vratili oko ponoći.

Četvrtak, 22. rujna bio je rezerviran za posjet Kopačkom ritu. Nakon ručka u Tikvešu, bili smo gosti na eko gospodarstvu Orlov put, gdje nam je ponuđena degustacija eko proizvoda poput ajvara, soka i pekmeza. Nakon degustacije gosti su dobili priliku razgledati gospodarstvo te i sami kupiti eko proizvode. Kasno smo popodne proveli u obilasku Bizovačkih toplica, gdje su nas srdačno dočekali uz piće dobrodošlice. Nakon večere u hotelu u Valpovu, gostima smo podijelili poklone, a posljednji poklon sastanka u Hrvatskoj bio je nastup KUD-a „Valpovo 1905.“.

Gosti su napustili Valpovo u petak, 23. rujna u jutarnjim satima.

Svima nam je ovaj sastanak, kao i sam projekt, veliko i dragocjeno iskustvo, te smo, osim rada na samome projektu, ostvarili mnoga prijateljstva sa školama diljem Europe. Nadamo se kako ćemo u budućnosti sudjelovati u još mnogim projektima te našoj školi dati europsku dimenziju.

Paula Tomaš Ivandić, prof.